

Barcelona, 16 de març de 2015

La Fundació Història del Disseny es fa càrrec de l'arxiu Vilanova

Recentment la Fundació Història del Disseny ha rebut l'arxiu d'empresa del dissenyador Jordi Vilanova i Bosch (1925-1998) per fer-se càrrec de la seva gestió, catalogació i investigació.

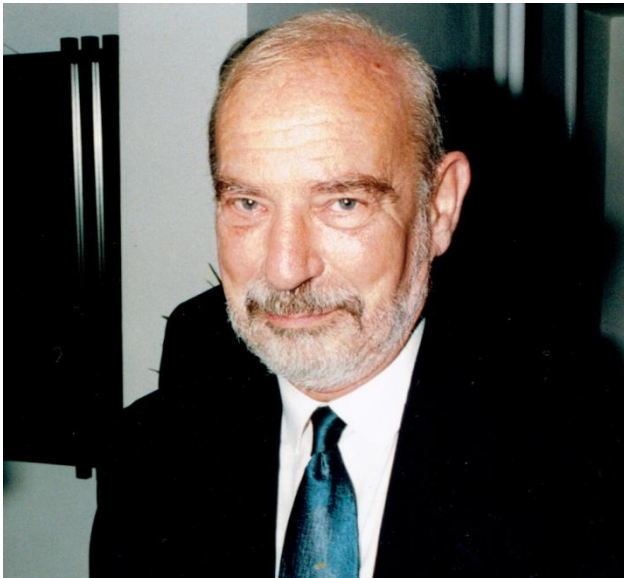
Jordi Vilanova va ser un interiorista i ebenista que va treballar durant la segona meitat del segle XX a la ciutat de Barcelona. També va ser cofundador i membre del grup artístic multidisciplinari La Cantonada (1960-1975), que va realitzar projectes integrals d'art civil i art sacre.

El seu mobiliari modern i la seva manera de resoldre els espais anaven en un principi dirigits a un gran públic escàs de recursos econòmics i, per tant, escàs de superfície habitable. Però aquesta gran majoria no va entendre la seva proposta i va ser una certa burgesia catalana i amb afany de trencar amb cànons estilístics antiquats la que va acollir la seva obra. Gran admirador i coneixedor del disseny nòrdic, Vilanova és conegut com l'introductor a Espanya

i a Catalunya del moble de fusta blanca, és a dir, un moble sense color ni vernissos brillants, funcional, senzill i depurat, donant-li una línia de tradició mediterrània. La seva especialitat va ser el mobiliari per a infants, com el tamboret Delta que va guanyar el Premi Delta de Plata atorgat per l'ADI/FAD l'any 1964.

Vilanova va tenir una excel·lent formació de taller a la Casa Busquets i al taller de decoració de Lluís Gili, fins que va crear la seva pròpia empresa d'interiorisme i disseny l'any 1952, traslladant-la posteriorment a una torre als anys seixanta. Va presentar treballs propis a "El Salón del Hogar Moderno" organitzat pel FAD a la Cúpula del Coliseum, i del 1960 al 1972 va exposar regularment a la fira Hogarotel, juntament amb els altres membres de La Cantonada, on van tenir una gran acollida pel públic i la crítica.

El grup La Cantonada (format pel propi Vilanova, el ceramista Jordi Agudé, l'orfebre i joier Aureli Bisbe, l'arquitecte Jordi Bonet i el pintor Joan Vila-Grau) li deu el nom al fet de que l'emblemàtica botiga-estudi de Vilanova, situada al carrer Freixa cantonada amb el carrer Ganduxer, va esdevenir la seu central del grup on tots els membres conversaven, debatien i s'organitzaven per dur a terme diferents activitats. Vilanova va exercir d'aglutinador, de motor del grup, coordinant-lo i cercant sempre projectes comuns i individuals en els quals hi poguessin participar tots els membres.

L'obra de La Cantonada va gaudir d'una important difusió en tenir l'oportunitat d'exhibir a mostres de Paris, Nova York, Munich, Anglaterra i Països Nòrdics. Però va ser a l'espai del carrer Freixa-Ganduxer on La Cantonada va muntar la seva primera exposició en comú l'any 1961, publicant d'aquesta manera el seu primer catàleg.

El seu ideari es basava en una actitud veritablement humanística. Els seus inicis van coincidir amb l'inici del desenvolupament del disseny industrial a Catalunya, però aquest es basava en unes premisses diferents a les de La Cantonada en provocar l'enlluernament pel producte altament estandarditzat i produït en gran número. Contràriament, La Cantonada va optar per la creació d'objectes de petites sèries -més adaptats a necessitats específiques, amb més personalitat i menys tecnològics-.

Paral·lelament al disseny modern més oficial, La Cantonada va proposar una modernitat més austera i cauta que plantejava una simbiosi entre tècnica i qualitat artística en optar per unir dues vies: la nova indústria amb la via tradicional de la creació artesana. Tot això circumscrit a la tradició mediterrània del seu país.

Amb el temps i amb exigües publicacions se li ha anat reconeixent a La Cantonada i a Jordi Vilanova la seva aportació al món dels objectes. Amb aquest objectiu, la Fundació Història del Disseny ha decidit realitzar les gestions necessàries per salvar de la destrucció l'arxiu d'aquest influent dissenyador, el qual es trobava en gran part al soterrani de l'empresa Arborètum (C/ Ganduxer, 90) i a la finca de Serrat Vilanova, filla del mateix Vilanova.

L'arxiu es compon de dibuixos originals, plànols i fotografies que documenten els seus projectes de mobiliari i de disseny d'interiors i que confirmen que Vilanova va treballar molt per a domicilis privats, per a establiments comercials com botigues, farmàcies i restaurants, i per a entitats públiques com bancs, escoles, llars d'infants i casals d'avis.

Fundació
Història
del Disseny

Fundación
Historia
del Diseño

Design
History
Foundation

Av. Diagonal 453 bis 7A
08036 Barcelona

T. +34 937 065 784
M. +34 663 852 449

info@historiadeldisseny.org
www.historiadeldisseny.org

Després de realitzar el trasllat de l'arxiu cap a la seu de la Fundació, la doctoranda Isabel del Río s'està encarregant en aquests moments de catalogar i estudiar el seu contingut amb l'objectiu de dur a terme la seva tesi doctoral. Isabel del Río va estudiar Disseny de Producte i és llicenciada en Belles Arts i màster en Estudis Avançats en Història de l'Art per la Universitat de Barcelona. Ha documentat gran part dels objectes exhibits a l'exposició "Del món al museu. Disseny de producte, patrimoni cultural" del Museu del Disseny de Barcelona i col·labora regularment amb la Fundació.